

מסורת הש"ס

שבעת ימים פרק ראשון יומא

י"א.

עין משפט
נר מצוה

צה א ב מיי פ"ה מהל'
צית הבחירה הלכה ז'
צג ז מיי פ"ז מהלכות
צחא מוקדם הלכה ז'
צז ד מיי פ"ה מהלכות
צז ח מיי פ"ז מהלכות
צח ה שם הלכה ז'
צח ז שם פ"ח הלכה ח'
צט ז מיי פ"ז מהלכות
צק א שם הלכה ז'
צק ב מיי פ"ז מהלכות נדרים
הלכה ח':

ששם מדיחין ט' (קדשי) קדשים. הא דלמרינן לעיל (דף טו.)
דשולמות היו צעורה להדיח עליהן הקדשים וכדכתיב
צדהיא ציחוקאל (טו) י"ל דצבר קדשים מדיחין על השולמות אבל
קדשי שיש צהן פרש ומאיסי מדיחין אותם בלשכת המדיחין ז':
לשבת בית הפרוה. ואת מאי

גב' תנא ללמדו חפינה. מוליכין אותו לבית אבטינס ששם הקטרת
מזוי: לשכת פרהדרין. לישן שם: לשכת אבטינס. ללמוד חפינה: על גגה.
היה בית העצילה מי מעיין היו צדין לשם ברומה: חפינה. ציין
אבנים מעלות מגלגלות וסבבות במקיף עמוד כמין עץ גלגל של

ח' מדות פ"ה מ"ג ע"ה,
ט' ממדות כל: וע"ה
צטו. א' ממדו כו. מדות
פ"ח מ"ד. ד' ממדו כה:
מדו פ"ח מ"ה. ה' נלקמן
ל. לא. ע"ה. וכו' ע"ה:
ו' נלעיל יד. א' קדושין
כג. נדרים לה: ח' נ"ל
קרבנותיו ועי' א' ט' נ"ל
קרבין. ח' ע"ה מו"ט ד"ה
לשכת המדיחין.

הגהות הב"ח

ח' גב' ע"ה לו עבר
(הקרבן) מו"ט וז"ל
ס"ה הבכורות: (ב) שם
שכלפון עבר ילדן ובמין
אכפרה היה: (א) שם
וליום ממלטה (שופטים)
ממנה היחל (מ"ח מ"ג ו"ז)
ס"ה ופתח היה לו
להחיל: (ד) רש"י ד"ה
עולה לגג בית הפרוה:
(ה) ד"ה דלי לא מינח
הכי אלא לא צעין
למטרוחיה:

תוס' ישנים

אשבת הפרוה ששם
מו"חין עורות קדשים.
היינו לשכת המלה השנייה
(בנישת) (בהקמ"ן) רבה
(ממדות כל) ח' בשלש
מקומות המלה נמונה
בשבת המלה ועל גבי כהנא
כו', ואין לו לשכת המלה
(ואיכ"ל) (דכ"ה) שמתין בו
מלה לכל כריס עטורה. רישו
אריה. בצפון דתתן, רישו
צ"שבות. נדרים גרסינן
בקהילה גבי לשכת המלה
ופירוה ודמיינן, ונלמא
גרסינן צבתימא לשכת
הגולה כו'. וכן מוכח
סו"ה דכתיב קדושתא איל
לדרום ועל (ויקרא), אלמא
שער המים היה על צד הכסו
וכו', ועמדות (פ"ה מ"ג)
גרס אפי"ה. וזו הגירסה
נראה לרבות עוקב.
שער הדיק. י' לפ"ה
סדרן שם היו מניחין את
למעשה. שער הקרבן.
שמה דרן שם היו מניחין
קרבנות. צבתימא פניא מדי
ע"ה. וכו'. וסבור דהאמתו
יממאמו וכתיב עוקב.
דאי ס"ה הני כהני שלוחו
דין ניהו. ואת ע"ה
נדרים קרבין און צין הנודר
נה. צ' אבטינא לן אי שמי
דין אי שמי דרממא
ניהו ולא אפי"שט, ומאי
לא שפטינן ליה מהיין. וי"ל
דלא ינח לא הפי"שט
מדברי אמורא. וכי האי
הוגא פריק צבתימא נ"ה,
ח' וכו' וכו' (פ"ה א' גבי
למטה מן האירוסין י' לה
אמרה שהיה יכול להניח כן
מדברי אמורא.

מוסף רש"י

הני כהני. לעיין
הקרבנות קרבנות, שלוחין
דרהמא ניהו. ולא
שלוט דרין, ופקא מינה
למודי הלא מתיין, שהכיין
מומרי לקריבי קרבנותיו
(שד"ח) (בג). שלוחין
דידן. דבעלי קרבן (נדרים
דח).

רבינו חננאל

תנא ללמדו חפינה. אמר
רב פפא ב' לשכות היו
לכתן גדול אחת
לשכת פרהדרין ואחת
לשכת בית אבטינס אחת
בצפון ואחת בדרום. אחת
בצפון דתתן כסוף מרות
שש לשכות היו בעורה
שלש בדרום לשכת המלה
כו'. שלש בצפון לשכת
העין לשכת הגולה לשכת
הגזית. לשכת העין אמר ר'
אליעזר בן יעקב שכחתי
מה היתה משמשת. אבא
שאל אמר לשכת כהן
גדול היתה אחורי שתייהן
וגג שלפתן שיה הגה
אחת בצפון. ואחת בדרום
דחן כבודות פ' ראשון
שבעה שפרים היו בעורה
ג' בצפון וג' בדרום
ואחד כבודותו שברום
שער הדלק. שני לו שער
הקרבן. שלישי לו שער
הקיס. ותניא חמש טבילות
ועשרה קדושין וטובל כהן
גדול ומקדש בו ביום
וכולן בקדש אבית הפרוה
חוץ מוז שהיתה בחול
על גבי שער המים ובצד
לשכות היתה. נתברר כי
שתי לשכות היו לכתן
ולשכת פרהדרין
שהיה (דכה שבעת
הימים שהיו מפורשין
אותו מביחו. ולשכת בית
אבטינס שהיו מלמדין
אותו שם חפינה. ולא
נתברר לנו בהדיא איזו היא
בצפון ואיזו היא בדרום.
אמר לו איש כהן גדול
(אני ואחא ושליח) [אנו
שלוחין בית דין ואחא
שלוחינו כו'.
ח' נלעיל דר כהן.]

שנא דכי תנא להו צרישא
נקט לשכת המלה ולשכת בית הפרוה
ולשכת המדיחין וכי מפרש להו מפרש
לשכת המדיחין והדר לשכת הפרוה
וי"ל אי הוי מפרש לשכת בית הפרוה
צרישא היכי לימני ועל גגה היה כהן
טובל כו' וכתיב לא קמני היכי סליק
להתם להכי תנא לשכת המדיחין
צרישא ומשם היתה מסיבה לגג בית
פרוה אמנס ראימי צמסכת מדות
(פ"ה מ"ג) ושם מפרש לשכת הפרוה
צרישא כי סידרא דרישא וגם צמקא
ספרים שלנו יש כמו כן צכאן:
מי

גב' תנא ללמדו חפינה אמר רב פפא שתי
לשכות היו לו לכ"ג אחת לשכת פרהדרין
ואחת לשכת בית אבטינס אחת בצפון ואחת
בדרום אחת בצפון דתתן ח' א"ל לשכות היו
המלח לשכת הפרוה לשכת המדיחין לשכת
המלח ששם היו נותנין מלח לקרבן לשכת
הפרוה ששם היו מולחין עורות קדשים ועל
גגה היתה בית טבילה לכ"ג ביוה"כ לשכת
המדיחין שם היו מדיחין קרבי קדשים ומשם
מסיבה עולה לגג בית הפרוה ג' שבצפון
לשכת העין לשכת הגולה לשכת הגזית
לשכת העין אמר ר' אליעזר בן יעקב שכחתי

מה היתה משמשת אבא שאל יאומר לשכת כ"ג היתה אחורי שתייהן וגג
שלשתן שוה לשכת הגולה שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם
מספיקין מים לכל העזרה לשכת הגזית ישם היה סנהדרין של ישראל
יושבת ודנה את הכהנים ומי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעטף
שחורים ויצא והלך לו ושלא נמצא בו פסול היה לובש לבנים ומתעטף לבנים
ונכנס ומשמש עם אחיו הכהנים אחת בדרום דתתן א' שבעה שערים היו
בעזרה ג' בצפון וג' בדרום ואחד במזרח שבדרום שער הדלקה שני לו שער
הקרבן שלישי לו שער המים שבמזרח שער נקנור וישיתי לשכות היו
שם אחת בימינו ואחת בשמאלו אחת לשכת פנחס המלבש ואחת לשכת
עושי חביתין א' שבצפון ושער ניצוץ ב' בנין אכסדרה היה ועלייה בנויה
לו על גביו ושם כהנים שומרים מלמעלה ולוים מלמטה א' ושלפנים הימנו
החיל שני לו שער הקרבן שלישי לו שער בית המוקד ותניא א' חמש
טבילות ועשרה קדושין טובל כ"ג ומקדש בו ביום וכו' בקודש [על גג]
בית הפרוה חוץ מוז שהיתה בחול על גבי שער המים ובצד לשכתו היתה
ולא ידענא אי לשכת פרהדרין בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום או לשכת
בית אבטינס בצפון ולשכת פרהדרין בדרום ומסתברא דלשכת פרהדרין
בדרום הואי מאי טעמא מקדים קאי ומיסך את רגליו וטביל ואויל לצפון
וגמר חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כולי יומא לבהדי פניא
מדו עליה והדר אויל לדרום וטביל ונייה דאי אמרת לשכת פרהדרין
בצפון מקדים קאי ומיסך רגליו ואויל לדרום וטביל וגמר חפינה ואתי
לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא להדי פניא מדו עליה והדר אויל
לדרום וטביל ובעי מהדר ומויל לצפון ומינח ומי טרח מטרחינן ליה
כולי האי אלמא לא מטרחינן ליה טפי דאי צדוקי הוא ליפרוש אי נמי
שלא תזוז דעתו עליו דאי לא תימא הכי נעבדינהו לתרויהו בהדי הדדי
אי נמי תסגי ליה בחדא: ואמרו לו אישי כהן גדול וכו': לימא תהוי
תיובתא דרב הונא בריה דרב יהושע דאמר רב הונא בריה דרב
יהושע דהני כהני שלוחי דרחמנא ניהו דאי אמרת שלוחי דידן ניהו

לעזרה אפילו טהור עד שיטבול אבל
טבילות הצלות מתמת יוה"כ צעינן
מקום קדוש דהכי כתיב צה וכתן את
צשרו צמים צמקוס קדוש (ויקרא טו):
וצדד לשכתו היתה. אלמא לשכת יש
לו צדוס: ומספרתא לשכת פרהדרין.
שהוא יסן שם צדוס הו"א אלל בית
הטבילה חול: מאי טעמא מקדים
קאי כו'. כשהוא משכים צבקר כל
צבעה עומד ממטו: ומיסך רגליו
וטובל שם על גב שער המים
שהוא על גבה צעזי החומה מתוקן
בית טבילה חול ומעיין משוך שם
צאמה מעיין עיטס דלקמן (דף כח).
וכל המיסך רגליו טעון טבילה ליכנס
בעזרה ואויל לפון ללשכתו השניה
ללמוד חפינה ואתי לבית המקדש
ועביד עבודה כוליה יומא כדתתן
(נלעיל דף יג). כל צבעת החיים הוא
זורק את הדס וכו': לנדהי פניא מדו
עליה. דלמרינן צריש פירקין: ואויל
לדרום וטביל. על שער המים כרי"ע
דלמנ (שס) טהור שנפל עליו הזאה
טמאמו: וגיית. הולך ושוכב בלשכת
פרהדרין אשר אלל בית הטבילה:
דאי אמרת לשכת פרהדרין. שהוא
יסן צה הו"א בצפון ורחוקה מצית
הטבילה הטרחתו וכל העמל
הזה: מקדים קאי ומיסך רגליו. כדרך
כל המשכימין: ואויל לדרום. לשער
המים: וטביל וגמר חפינה. התם

בבית אבטינס אשר שם ואויל לבית המקדש וכו': אלמא לא. קושיא היא כלומר וכי לא טוב לך להטריחו מטרחינן ליה מדעת דאי צדוקי הוא ואינו
ירא שמים לקבל עליו טורח המקדש ליפרוש מן הכהונה גדולה ולא יקבלנה מתמילה וטוב לנו שהרי הן משנין את עבודה כלקמן בשמעתין:
א"ר. אפילו אדם כשר הוא טוב לנו להטריחו כדי שלא תזוז דעתו עליו להתגאות צכת כהונה: דאי לא תימא הכי. (ב) דלא צעינן לטטרוחיה
ליעבד שתי לשכותיו צדהי הדדי: לימא חפיו. ממני דקמני אתה שלוחו מיתבא דרב הונא כו': בני כהני. צהקרבנות קרבנותיו (ח) שלוחי
דרחמנא ניהו ולא שלוחיה ופקא מינה דאם הוא מודר הנאה ממנו מותר לו שיקריב עליו קרבנותיו כדתתן צדריס (דף לה):

הכי